

ELŐFIZETÉS:

Egész évre .. 12 kor.
Fél évre 6 kor.
Negyed évre .. 3 kor.

A lap szellemi részét illető
küldemények a szerkesztő-
nek, anyagiak a laptulajdo-
nosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:

egy 1 hasábos petit sor 20 fill.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyíltár sora 50 fillér.

A hirdetések BITTERMANN
NÁNDOR ÉS FIA könyv- és
könyvnyomdájában fogadtatnak
el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 20 fillér.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 20 fillér.

A vármegyei szeretetház.

Zombor, 1902. június 26.

Felette érdekes és becses átiratot intézett Latinovics Pál főispán a törvényhatósági bizottsághoz. Az átiratban foglalt proposíciókat a mai vármegyei közgyűlés tárgyalja. Egészen bizonyos, hogy főispánunk pompás tervét a közgyűlés magáévá teszi. Meg lesz így oldva a szeretetház kérdése s nagy összeg szabadul fel, melyet a megye kulturális, gazdasági- és más közhasznú célra fordíthat. Eddig ilyen irányban alaposan meg volt, nagy és gazdag megyénk keze kötve.

Az átirat szövege a következő:

A főispáni székem elfoglalása óta szomorúan kellett tapasztalnom azon sajnálatos körülményt, hogy Bács-Bodrogh vármegye, mint olyan a modern haladással lépést nem tarthat, kulturális intézményeket nem létesíthet, sőt ilyenek létesítését még csak elő sem segítheti, s a létezőket nem támogathatja, a gazdasági érdekeket s a gazdasági egyesületet nem istápolhatja, a tisztviselők helyzetét nem javíthatja s általában a közcélok érdekében mit sem áldozhat. S ha néha-néha juttathat is pár koronát egyik vagy másik közcélnak, egy vagy másik kulturális, avagy gazdasági intézménynek, a nyújtott támogatás oly csekély, hogy az sem a vármegye méltóságának nem felel meg, sem pedig nem lehet akkora, hogy azzal valamelyes maradandó eredményt lehetne elérni. Utalok csak a vármegyei gazdasági egyesület és a vármegyei történelmi társulat helyzetére. Utóbbinak kulturális, előbbinek pedig gazdasági szempontból elvitatlanul fontos, nagy horderejű szerepe van. S mindkét intézmény küzdve-küzd, formálisan tengődik s küzdelemteljes fennállását egyedül néhány lelkes ember erős kitartásának köszönheti. S a vármegye e két fontos intézmény küzdelmét szinte tétlenül nézi, — az erkölcsi támogatáson kívül alig juttathat valamit a részükre. Sőt éppen a folyó évben történt meg, hogy az eddig juttatott pár száz koronát is kénytelen volt a vármegye megtagadni.

Ezen sajnálatos állapot abban leli indokát, hogy a vármegyének megfelelő pénzalapja nincs. Az ugynevezett közgazdasági, közművelődési és jótékonyági alap aránytalanul csekély s ezen alap jövedelme a vármegye nagyságához s a fontosabbnál fontosabb és támogatásra, illetve megoldásra váró célokhoz képest határozottan jelentéktelen.

Igaz ugyan, hogy ez az alap a 2%-os megyei pótdából évenként 20,000 koronával gyarapíttatik, de még így is nagyon hosszú idő múlva lenne az alap tőkéje akkora, hogy az utána várható jövedelemmel bármit is alkotni s egyes közhasznú célokat és intézményeket megfelelően támogatni lehetne.

Ezen kedvezőtlen viszonyok mellett az egész vármegye közönsége át van hatva a haladás szellemétől; mindenki belátja, hogy a nagy megyének a kulturáért, a közgazdaságért s a közlakosság szellemi és anyagi jólétéért az erkölcsi támogatás mellett a valóságban is tenni és áldozni kellene. Ámde ez a tudat csak óhaj, ábránd marad, mert minden ilyen irányú törekvés megtörik a kellő anyagi eszközök hiányán.

Elkerülhetlenül szükségesnek tartom tehát, hogy a vármegye a jövőre nézve az említett szempontokból kellő anyagi erővel rendelkezék. A kérdés könnyen megoldható lenne az által, ha újabb megyei pótdát vettenék ki. Ámde minden ilyen irányú szándék nemcsak hogy távol áll tőlem, hanem minden ilyen irányú törekvést — indulna az bárhonnán is ki — a magam részéről nem is támogatnék. Mert sem helyesnek, sem méltányosnak nem tartom, hogy a népet újabb teherrel rójuk meg.

Oda kell tehát törekedni, hogy a meglévő eszközökkel és erővel orvosoljuk a bajt s a meglévő keretben hozzuk a vármegyét abba a

helyzetbe, hogy alkotni, a kultura és közgazdaság érdekében tenni képes legyen.

Ezen nehéz, de éppen annyira fontos kérdés tanulmányozásánál figyelmem a vármegyei árva- és szeretetház alapra irányult. Ha valami módon az árva- és szeretetház ügyét meg lehetne oldani, úgy a 2%-os megyei pótdából évenként ezen alapra eső 100—110 ezer korona felszabadulna; felszabadítható lenne a közgazdasági, közművelődési és jótékonyági alapra eső évi 20,000 korona is, mert ha ezen alap céljainak megfelelő évi költségvetési előirányzat lesz, úgy az alap növelése fölösleges.

Teljes tisztelettel és méltánnyal adózom azon nemes elhatározásnak és azon humánus gondolkodásomnak, a melylyel a tekintetes törvényhatósági bizottság az árva- és szeretetház felépítését kimondotta és e célra az alapot megteremtette. Ámde nem szabad figyelmen kívül hagynunk azon körülményt, hogy ez az elhatározás, a mig egyrészt a vármegye más sok fontos célra is szükséges áldozatkészségét leköti, addig ezen nagy anyagi áldozat dacára is egyelőre még csak gondolni sem lehet a szép terv megvalósítására. Az árva- és szeretetház-alapnak jelenlegi álladéka közel 700,000 korona és a beszerzett telek. A törvényhatósági bizottság határozata szerint az árva- és szeretetházat oly nagy arányokban kell felépíteni, hogy az 200 árva befogadására alkalmas legyen. E mellett az építkezés csak akkor kezdhető meg, ha az alap oly nagy lesz, hogy az építkezés és beruházás után fennmaradó összeg évi jövedelméből a szép intézmény egyúttal fenttartható is lesz. Hosszu évekre volna még tehát szükség, hogy az alap a kellő óriási nagy összeget elérje s így a vármegye a nélkül, hogy egyéb kulturális avagy közgazdasági kérdéseket felkarolhatna, filléreit még évek hosszu során át egyelőre meddő tőkegyűjtésre lenne kénytelen fordítani.

Ezen ténynek konstatalása mellett felhívom a tekintetes törvényhatósági bizottság szives figyelmét azon körülményre is, hogy a szép terv ma már elvesztette aktualitását. Mert időközben az állam bölcsen gondolkodott a lelenck s az elhagyott gyermekek ellátásáról. Az állam ezen atyai gondossága mellett külön megyei árva- és szeretetházra szükség nincs, annál is inkább, mivel a mi községeink átlag igen jól vannak szituálva s népünk sem olyan szegény, hogy a lelenck és elhagyott gyermekek jó része itt vagy ott meleg tűzhelyre és gondos ápolóra ne találja. Másrészt pedig a mi nagy vármegyénk lakossága adófilléreivel éppen úgy hozzájárul az állami lelenckházak fenntartásához, mint más megyék lakossága; mért tartana tehát a mi megyénk külön árva- és szeretetházat fenn s miért ne venné igénybe, a mihez joga van, a mihez hozzájárul, mért ne venné igénybe az államnak intézményeit.

Ezek alapján a magam részéről helyesnek tartanám, ha a törvényhatósági bizottság az árva- és szeretetház építésének kérdését a napirendről levinné s e helyett feliratilag felkérné a belügyminiszter öngyméltóságát, hogy Zomborban, a vármegye székhelyén állami árvaházat építtessen olyformán, hogy abba 7 éven felüli gyermekek vétessenek fel és azok egyszersmind a kertészet, szőlészet, és gyümölcsészetben kiképeztessenek. S hogy a vármegyének az árva- és szeretetház építésének elhatározásában megnyilvánult humánus gondolkodásomódja mégis valamely formában testet öltön, hogy továbbá az állami árvaház létesítése minél könnyebben keresztülvihető legyen, a belügyminiszterhez intézendő feliratban a vármegye közönsége egyidejűleg felajánlhatja a kormányának az árvaház építés céljaira az árva- és szeretetház alaptól — mondjuk 300,000 koronát és a fenti szakképzés céljaira szükséges, szintén az árva- és szeretetház-alap terhére Zombor városától méltányos áron vásárlandó 100 hold föld (a 1100 □-öl) vásárlására 100,000 koronát és a meglévő telket.

Ha a vármegye közönsége e tervet elfogadná, s ha a terv megvalósulna, az árva- és szeretet-

ház alaptól jelentékeny összeg maradna fenn, a mely egyéb fontos és közhasznú célokra volna fordítandó. Elhatározhatná a vármegye közönsége, hogy a 2%-os megyei pótdát bizonyos meghatározandó szintén üdvös és fontos célokra — ezek között például a tisztviselők helyzetének javítására — tovább is kivetné.

Ekként a vármegye közönségének újabb megterhelése nélkül az árva- és szeretetház eszméje is megvalósítható s a vármegye egyúttal a nagyságának, tekintélyének és gazdagságának megfelelő pénzügyi helyzetbe jutna s a jövőben áldozhatna a kultura és közgazdaság nálunk nagyon elhanyagolt érdekeinek is.

Nem szándékom a törvényhatósági bizottság belátását és elhatározását befolyásolni, de azon őszinte ügyszeretettel folyólag, a melylyel a vármegye jövője, sorsa és minden ügye iránt érdeklődöm, szükségesnek tartottam a törvényhatósági bizottság figyelmét a fent előadottakra felhívni.

Mit határoznak a községek.

II.

Zombor, 1902. június 26.

Wekerlefalva, Begecs, Járek, Kiszács, Kulpin, Cservenka, Ó-Verbász, Torzsa, Új-Verbász, Csantavér, Ó-Morovicza, Szeghegy, Ada, Bács-Földvár, Ó-Becse, Káty, Tiszakálmánfalva, Csurogh, Csávoly, Gara, Katymár, Mélykút, Gombos, Tataháza községekre vonatkozólag a törzskönyvezési bizottság sem hozott javaslatba más nevet s a községek is a régi mellett kívánnak maradni, így hát itt változás nem lesz.

Csekély változás állhat be: Keresztúrnál, mely Bácskeresztúr nevet, Feketehegynél, mely Bács-feketehegy nevet, Hegyesnél, mely Kishegyes (egy szóban kötőjel nélkül) nevet, Bács-Martonosnál, mely Martonos nevet, Bács-Szt.-Tamásnál, mely Szenttamás nevet kíván, Báthmonostornál kihagyatnék a „h“ betű, minthogy a község 1792/3. évi számadásainál a pecséten a név így fordul elő: Bács-Vaskutnál, mely Vaskut, Bács-Almásnál, mely Bácsalmás (kötőjel nélkül), Bács-Doroszló, mely Doroszló, Kun-Baja, mely Kunbaja (kötőjel nélkül) nevet kíván.

Filipova község jó németjei nem szeretnék a Fülöp nevet, hanem a szebb hangzású Szent Fülöp, vagy Fülöplak nevet.

Lality minden indolás nélkül elveti a Liliomos nevet.

Parabuty derék németjei elfogadják a Paripás nevet, Márksz Ferenc indítványa Bács-Nádas elvettetik. Baertl Gyula és társai a határozatot megfélebbzték, mert a német kiejtés a Paripás szóból rövid idő alatt Baribács-ot fog csinálni. Felebbzók javaslatba hozzák: Szöllös, Banka, Verőfény neveket, miáltal a tatárjárásban elpusztított községek nevei elevenítettnek fel. Ajánlják a Rónahely nevet is.

Pronicza elveti a Pinczéd-et, mert változtatás nem indokolt.

Bulkesz Sávolykeszi helyett a szebben hangzó Bulkeszi-t kívánja.

Novoszeló elfogadja Bácsujlak nevet.

Obrovác nem akar Bórócz lenni, hanem a régi, mert ezt Szimneyi József is javasolja és dr. Pauler Gyula szerint a község az 1543-ik évi dézsmaszeírásban így fordul elő, tehát a régi névnek történelmi értéke van.

Paraga megnyugszik a Parrag névben, mégis a régít szeretné.

Glossán nem fogadja el Galozsány-t. Indok nincs.

Kuczura elfogadja a Kuczora nevet.

Pacsér, Bácsér nevet kér.

Ó-Kanizsa Tóth József indítványára Magyar Kanizsa nevet kér.

Petrovoszeló elfogadja Péterréve nevet.

Turja nem akar Turja lenni, mert a régi történelmi név.

Alsó-Kovil elveti Alsó Kabol nevet, mert a régi elég magyar hangzású.

Estély városunk képviselőjénél. Fényes társaság jött össze tegnapi este dr. Drakulits Pál városunk országgyűlési képviselőjének vendégszerető asztalánál. A dusan megrakott asztalokon minden volt, a mit a legráfínáltabb gourmanderia elő varázsolhat. Az asztaloknál képviselőnk édesanyja öv. Drakulits Gáborné, dr. Drakulits Pálné és dr. Popovits Istvánné töltötték be a háziasszonyi tisztet. Vacsora alatt felhangzottak az áldomások. A házigazda vendégeit és a főispánt, azután Szemző Istvánt, a főispán a házigazdát, a házigazda Karácson Gyula alispánt, az alispán Hanke Imre polgármestert, a polgármester Gozdsu Elek törvényszéki elnököt, az elnököt Kupuszarevits Lyubomir esperes-plébánost köszöntötte fel. A mivel a tisztek befejezve nem lettek, hanem kellemesen és vigan tovább folytak.

Gozdsu Elek pompás felköszöntője a következő: Németség hatalmas császára, Nagy Károly városában, tudósok és vezérek, fiatalok és öregek, anyák és leányok előtt, ragyogó fejedelmi pompa és fény között azt a kijelentést tette, hogy a népek civilizációját a kereszt alá állítja. Igaza volt, mert a kereszt, a szeretet szimbóluma. Nincsen ma Európában nemzet, melynek civilizációja ne az emberszeretet jegyében fogamzott, s növekedett volna nagyra. És nincsen egyetlen egy európai kultúrember, aki ne az emberszeretet melegsége és fénye mellett növekedett volna föl.

Immár közös vagyunk ez az isteni érzés és fölséges szépségében ott tündöklő a nádfedeles viskó homályában, és ott ragyog a királyi paloták káprázatos pompájában lakó ember szívében. Ime, ezért a közös fölséges kincsért küzdöttek és harcoltak az emberszeretet hős martirjai sok évezreden át — és ma a legparányibb kicsi zugiskolában és a legkisebb kápolnában, imaházban a gazdagok bőkezűségével hintik az emberszeretet fényes kincseit a szegény alattvalónak és a hatalmas királynak egyaránt. Mert embert, emberré — csak az emberszeretet tesz. És áldott legyen a tanító, áldott a pap — aki a szeretet szinarany magvait jóságos kezekkel szórja. Az iskola édes testvére a templomnak — és én a templomnak egy érdemes szolgálója Kupuszarevits Lyubomir esperes urra emelem ezt a poharat!

Az estélyen jelen voltak: Latinovits Pál, Karácson Gyula, Hanke Imre, Gozdsu Elek, Györfly Géza, Kaimár Pál, Kandler Jozsef, Koczár Zsigmond, Lippert Ferenc, dr. Markovith Lajos, Molnár István, dr. Pavlovits Simon, dr. Popovits István, Popovits Zsákó, Sztójits Jęfta, Csordar György, dr. Alföldy Árpád, Bárány Zsiga, Bosnyák Tibor, Buday Gerő, dr. Czeisel Lajos József, Ehrlich Nándor, Czeder János, Fratricsevits Ast Vince dr., Kosztits Lázár dr., Kupuszarevits Lyubomir, Karakásevits Milivoj, Konyovits Dávid dr., Konyovits Mladen, Konyovits Sztęvan, Lallosevits Jakab, Lallosevits János dr., Krónits Triva, dr. Nikolits György, Athanackovits György, Bikár Voin dr., Bikár Nenád dr., Bikár Jakab, Birvalszy György, Bugarszki Koszta dr., Vukicsevits Miklós, Vukicsevits Boskó, Vuits János dr., Gergurov Dániel, Georgievits Koszta, Grádits Mátys, Gyurisits György, Ilkits Száva, Jankovits Dusan, Radány Péter, Szemző István, Szemző Dezső dr., Schnur Lajos, ifj. Vámosi Samu, Weigand Ferenc, Zákó István dr. és Sztankovits Borivoj.

A ment a következő:
Langouste salade française, sauce remoulade.
Loque de boeuf gelée.
Selle et filet de chevreuil sauce à la crème.
Filet de boeuf anglais garni.
Oison roti, — Cochon de lait roti.
Salade diverses.
Pouneh romaine.
Tartes diverses. — Fromage. — Dessert.

Császka György díszpolgár. Városunk polgármestere megkapta a Császka György érsek részére Morzányi budapesti cég által készített gyönyörű díszpolgári oklevelet, melynek szövege a következő: Mi Zombor szab. kir. város törvényhatósági bizottsága lelkes és készséges örömmel adjuk tudtára mindenkinek, a kit a dolog most és jövőben illeti, hogy a mai napon tartott rendes közgyűlésünkben, 85/902. számú határozattal tekintettel azon fényesen tündöklő nagylelkőségre s valóban fejedelmi adományokra, a melyekkel fötisztelendő Dr. Császka György kalocsa-bácsi Érsek Úr Ó Nagyméltósága városunkat bőkezűen elhalmozván, ennek jelenlegi lakóit és az utókorat is örök bálára kötelezte, városunk összes lakossága érzelmének s azon kiváló mély tiszteletnek, ragaszkodó bizalomnak, a melylyel hazánk ezen kimagasló férfja és nagyszívű papi fejedeleme iránt viseltetünk, külsőleg is méltó kifejezést kívánván adni — Főtisztelendő Dr. Császka György valóságos belső titkos tanácsos, kalocsa-bácsi Érsek Úr Ó Nagyméltóságát, az iránta érzett határtalan hálá, tisztelet és szeretet örök tanujelét városunk Díszpolgárának egyhangulag s közlekedéssel megválasztottuk és őt mindazon jogokkal és kiváltságokkal felruháztuk, melyeket Zombor szab. kir. város díszpolgárai eddig élveztek ezen a város nagy pecsétjével megerősített oklevellükben. — Kelt Zombor szab. kir. város törvényhatósági bizottságának 1902. évi május hó 31. én tartott rendes közgyűléséből. — Zombor szab. kir. város közönsége nevében Hanke Imre s. k., polgármester, Gyurisits György s. k., főjegyző.

Tombola. A zombori szerb jótékony nőgyűlés f. é. június hó 29-én a városi parkban, a helybeli gör. kel. szerb leányiskolák szegénysorsos tanulóit által készített kézimunkák kisorsolása céljából tombola-játékot rendez.

Halálozás. Dr. Ferecny Alajos főgimnáziumi tanár, folyó 23-án életének 57-ik évében Zentán elhunyt.

A városi felső kereskedelmi iskola. Hosszu buzavona után talán végre biztos révpártra jut a zombori felső kereskedelmi iskola ügye is. Bár a miniszter már rég kimondta, hogy ha a rendes tanári létszám meg nem állapítottatik és a tanárok fizetése a középiskolai tanárok fizetésével egyenlővé nem tétetik, úgy megvonja az ezekre menő évi subvenciót. A kötelezettség teljesítése alul a városnak mindeztideig sikerült kisiklania, az állami segínyt nem fordította a kijelölt célra, hanem pénztára javára bevételte. Az utóbbi időben már nagyon szorult a dolog, mert a várossal szemben az állam talpára állt. A város látván ezt, bajlandónak mutatkozott a rendezésre, ha garantiát kap az államtól, hogy a segélyezés állandó lesz. Az alábbiak szerint az állam most már ezt az ígéretet is megtette, így hát parlamentirozni nem lehet, hanem tenni kell. — A napokban ugyanis leirt a vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter a város közönségéhez, hogy az eddig adott államsegélyt ezentúl állandóan meg fogja adni mindazideig, míg a város az említett iskolát fenntartja. Tudva levő dolog, hogy a fizetés rendezésnek eddig az volt az akadály, hogy az adott államsegély állandó nem volt és így a fizetés felemelés esetében esetleg az államsegély megvonása által a fizetés felemeléséből származó többlet a várost terhelte volna. Miután ezen akadály is megszűnt, egy régi jogos kívánság fog a közel jövőben teljesedésbe menni.

Dalestély. A zombori kaszinó egyetli dalárda folyó hó 30-án a polgári kaszinó-egylet termeiben tartja ezidei II. alapszabály szerinti dalestélyét a következő műsorral: 1. Flotow, Mártha. Nyitány, előadja a kaszinó-egyletli zenekar. 2. Genée R., Olasz salata. Férfikar. 3. Neesler, Esti dal. Férfikar. 4. Ábrányi Kornél, 4-ik magyar ábránd. Zongorán előadja Türr Aladár ur. 5. Schubert, Jó pástorom. Férfikar zongorakísérettel. 6. Huber K., Magyar királyinduló. Férfikar zongorakísérettel.

Ügyészek magánygyakorlata. Vármegyénk törvényhatósági bizottsága egy közgyűlésében azon határozatot hozta, mely szerint megengedi, hogy a vármegyei tisztviselők magánygyakorlatot folytathassanak. A közgyűlés ezen határozatát megfélebbezték. Erre a felelősségre jött most meg a belügyminiszter döntése. A belügyminiszter a felelősségre elutasításával a vármegye közönségének ebbeli határozatát indokainál fogva jóváhagyta és így az most joghatályba lép.

A gőzfürdő kazánjának javítása miatt vasárnapig zárva lesz.

Évzáró vizsgák. F. hó 23-én és 23-án folytak le a helybeli izr. elemi iskolában szépszámú közönség jelenlétében az évzáró vizsgák, a melyeknek eredménye csak növelhetette az iskola eddigi jó hírét. A derék tantestület az iskolaszékekkel vállatve mindent elkövet, hogy minél magasabb színvonalra emelje az iskolát és hogy fáradozása nem maradjon sikertelen, azt bizonyítja a jelen voltak osztatlan elismerése. A vizsgálatok a jutalmak kiosztása és a Hymnusz elnevelésével fejeződtek be. A tantestület tagjainak dr. Bruck Ármán iskolaszéki elnök mondott — buzgó fáradozásukért — köszönetet.

Zombori Szerajevóban. Említettük már, hogy az itteni felső kereskedelmi iskola 18 növendéke, Zsulyevits Ernő igazgató, Novákovits Izidor és Krump Vilmos tanárok vezetésével tanulmányútra indult Bosnyákországra, Dalmáciába, esetleg Montenegróba. Hozzájuk csatlakozott Vértési Károly, az iparoskör elnöke, Gráber Mihály, Novák Gyula, Csirszka János helybeli iparosokkal, hogy áruknak ott piacot szerezzenek. Veltük ment még Szobotka Rezső főmérnök, dr. Duchon János orvos, dr. Buják József ügyvéd, Schwarz Emil gyógyszerész, Gergurov Jakab, Schön Samu Dezső, Léderer Gyula és Löwy Márton kereskedők, összesen 33-an. Az utazó társaság f. hó 22-én reggel szerencsésen megérkezett Szerajevóba, a pályaudvaron a szerajevói kereskedelmi iskola igazgatója és összes tanári kara fogadta őket és kalauzolta, hogy a főváros nevezetességeit megláthassák, nevezetesen a „Magyar Kereskedelmi Múzeumot” is behatóbban megnézzék. Délben társaság volt az „Egyetli házban”, melyen az ottani összes tanárok, igazgatóikkal megjelentek. A dolog természetéből felköszöntők nem hiányoztak. Első felköszöntőt Zsulyevits Ernő mondta meleg hangon az ottani tanári testületre és a „Magyar Kereskedelmi Múzeum” képviselőjére, melyet Novákovits Izidor tolmácsolt hasonló vérével bosnyák nyelven. Erre Blazekovits Boldizsár igazgató mondott áldomást az utazó társaságra. Léderer Jenő a „Magyar Kereskedelmi Múzeum” képviselőjében beszélt, elítélte a kirándulás szervezőit, nevezetesen Zsulyevits igazgatót. Ebed végzetével az ifjak az összes jelenlévők felállása mellett elénekelték a Hymnusz. Délután az egész együttlévő társaság kirándult a lildze fűrdőre, a hol Pojmann Gyula fűrdőigazgató fogadta az utazó társaságot és tiszteletükre kitűztette a magyar nemzeti zászlót a gyógyterem épületének homlokzatára és a készen álló fogatokon a legapróbb részletig bemutatta a modern fűrdőt, melynek használatára szabadjegyet bocsátott az egész utazó társaságnak; elvezetett a Boszna vize feletti érdekes folyó forrásához, bemutatta a pisztrángok tenyésztését, végre egy hordót csapra verve megvendégelte döz onszonával az utazó társaságot. Krump Vilmos amateur sikerült fényképeket vett az együttről. Vértési Károly az oszonna alkalmával lelkes felköszöntővel éltette a fűrdőigazgatót, megköszönve szívélyességét. Este társasvacsora ugyancsak az „Egyetli ház” nagy termében az összes társaság s néhány szerajevói magyar notabilitás, köztük Tertyanzy Viktor és neje megjelenésével, a mely alkalommal Vértési Károly a csatlakozó utazó társaság elnöke első mondott szívélyes felköszöntőt Szerajevó polgárságára, valláskülönbség nélkül éltetve azokat. Erre Blazekovits Boldizsár kereskedelmi iskola igazgató barátságos választ mondván, utalt Csukovits Károlyra, a ki mint városi képviselő adjon további választ Vértési szavaira, mi megtörténvén, Misics Márton tanár éltette az összes utazó társaságot. Dvorinkovits Lajos tanár az utazó tervezőire, nevezetesen Zsulyevits igazgatót éltette, mire ez felkelvén, búcsú szavakat bangoztatott és megköszönte a föltötte szíves fogadtatást, készséges kalauzálást. Vacsora alatt itt időző Sipos Ferenc zombori zenekara magyar dallamokkal mulattatta az egész barátságossá vált társaságot. A késő órákban a szótát éneklése mellett a társaság eloszlott, hogy kora reggel a magaslatról nézze meg Szerajevó nagyszerű fekvését.

Mai közgyűlési tudósításunk. Rác Soma főgimn. tanár növendékei közül négyen, névszerint Goldfahn Imre, Heintz Kálmán (érettségire tett), Treer János, Ribiczey Gyula (VII. o. t.) fiatalemberek szivesek voltak a közgyűlésről gyorsírói feljegyzést készíteni. Ennek alapján készült tudósításunk. A kísérlet teljesen sikertelt. Ha a tanulmányi rend megengedi, az iskolai év folyamán is fel fogjuk kérni Rác Soma gyorsíró növendékeit a segítésre. A közreműködésért őszinte köszönetet mondunk.

Honvédhagyakorlatok. A zombori honvéd zászlóalj folyó hó 30-án indul városunkból nagygyakorlatra. Zomborból Sztanisits és Bács-Almásan keresztül Jankovácra mennek, ott három hétig, innen Melykutra vonulva, ott két hétig lesznek ezred- és zászlóaljgyakorlatok.

Közegészségügyi bizottsági ülés. Vármegyénk közegészségügyi bizottsága folyó hó 23-án dr. Hadzsy János elnöklété alatt ülést tartott. Az elnök tiszteletére dr. Pavlovits Simon vármegyei főorvos fényes estélyt adott.

Roheim Károly. Általános és mély részvételt keltett városunkban Roheim Károly elhunytja. Halálának híre a gyász jelétl kifizették a vármegyei székhez erkélyére és a polgári kaszinó zászló árbcára a gyászlobogókat.

Mély részvételt érezte mindenki, hogy társadalmunk egy közbecstülésben álló tagja dült ki sorainkból. A megboldogult igazán közhasznú közgazdasági munkásságot fejtett ki hosszú évtizedeken át és neve előkelő tisztelt lett nemcsak a kereskedelmi világban, hol mindenki ismerte és tisztelte a Roheim céget, melynek a becsütletes pontosság volt a vezérlő eszméje, hanem a társadalomban is, mely tisztelettel és közbecsülettel övezte a derék polgárt, az önfeláldozó és gondos apát, minden jó és nemesnek buzgó barcosát.

A mely gyászba borult család a következő gyászjelentést adta ki: Melyen szomorodott szívvel jelentjük a felejtethetlen férj, az áldott jó apa, após, nagypapa és testvér Roheim Károlynak f. hó 24-én bajnabán, életének 67-ik évében hirtelen történt gyászos elhunytát. A megboldogult hült teteme f. hó 25-én d. u. 4 1/2 órakor fog a hallottas házból (Deák Ferenc körút) a zombori izr. sírkertben örök nyugalomra tetetni. Zombor, 1902. június hó 24. Nyugodjál csendesen! Roheim Károlyné szül. Frank Nina neje. Roheim Samu, dr. Roheim Ödön, Aczelné Roheim Frida, dr. Moskovitsné Roheim Jenny, Roheim Zsiga gyermekei. Dr. Roheim Lipót, Roheim Náthán, Roheim Ferenc testvérei. Aczel József, dr. Moskovits Jenő vejei. Roheim Samuné szül. Schulz Leontine, dr. Roheim Ödönné szül. Staadecker Margót menyei. Aczel István, Aczel Károly, Roheim Géza, Moskovits Magda, Roheim György, Roheim Adrienne unokái.

A megboldogultat szerdán délután helyezték örök nyugalomra. Impozáns módon nyilvánult meg végítzeséségén az igaz részvét. Óriási számú gyászoló közönség jelent meg a gyászházban és a ház körül, teljesen elállták a széles utcát.

A közönség soraiban voltak: Latinovits Pál főispán, Karácson Gyula kir. tanácsos, alispán, Hanke Imre polgármester, Nikl Vilmos alezredes, Koczár Zsigmond kir. tanácsos, kir. közjegyző, Falcione Nándor takarékpénztári igazgató, Szemző Gyula, id. Szemző István nagybirtokosok, Gráf Nikáz kir. tanfelügyelő, Györfly Géza pénzügyigazgató, dr. Zákó István orsz. képviselő és még igen sokan.

A cég tisztikara is külön gyászjelentésben tudatta a nagy veszteséget, mely őket érte.

A rabbi és a szabadkai énekar felvonulása után, megható jelenés volt, midőn a megboldogultnak antik ércokoporsóját fiai és közeli rokonai leemelték a ravatalról és elhelyezték az udvaron elhelyezett szöszék elébe.

A temetési szertartást dr. Fischer Mihály rabbi végezte, az énekkar megható gyászdala után a rabbi a szöszékre lépett és búcsúztatta el a megboldogultat. Fejedelem volt — ugymond — a családi érnéyek, a közelet, a kereskedelem és a vallás mezején, mindentit kintnt hazafias vallásos munkásságával. Érdekes eseteket mondott el szívjóságáról és különösen vallásosságáról. Megvoltak benne mindazok az érnéyek, a melyek egy igaz derék férfit ékesítenek és kiemelnek a köznapiságból.

A gyászbeszéd után az énekkar ismét gyászdalt énekelt és utána kivitték fiai és rokonai a koporsót a batlovas díszes hallottas kocsi, melyet ép úgy mint az előhaladó koszos kocsi a kegyelet szép jelei — virágkoszorúk borították el — és kikisérték utolsó útjára a zombori zsidó temetőbe.

Gyermek-juniális. A zombori r. k. tanítótestület által június 7-én tartott gyermek-juniális a következők járultak a szegény gyermekek ebédjének költségeihez: Zombor sz. kir. város tanácsa 30 kor., kir. pénzügyigazgatóság tisztikara (Bárczy Iván gyűjtése) 22 40 kor., kir. törvényszék bírói kara (Dr. Kovácsics Cezár gyűjtése) 16 kor., (Popovics Sebő gyűjtése) 14 08 kor., Fejér Gyula, Haméder Károly, Szanerborn Károly, Ince Gusztáv 10—10 kor., Dr. Duchon János 3-20 kor., id. Mihályi János, Sztrilich Zsigmond, a zombori segédlelkészek 3-20—3-20 kor., Bittermann Sándor 2-24 kor., Resch Ignác, Szondy Mátys, Tóth István, Névtelen 1 60—1 60 kor., Löffler Aurél IV. b) o. t. 1 kor., Sztankovics Kornél III. b) o. t. 0 68 kor., Major Jozsef, N. N. I. b) o. t. 1 48 kor., Valet H. 0 64 kor., Pocsay Sándor 0 64 kor., Karcber Károly 2 kor. Ezen összegből 344 gyermek kapott meleg ebédet, azokivül 500 szarvaska (kifli) is lett kiosztva. A fennmaradt 19 kor. a jövő esztendői ebéd költségeire fordítatik. Fogadják fentévezett nemeslelkű gyermekbarátok kegyes adományukért a tanítótestület hálás köszönetet.

Búcsú ünnepély. A zombori izr. iskolaszék és tantestület Brauner Adolf tanító tiszteletére nyugalmába vonulása alkalmából, a hó 29-én délelőtt 10 1/2 órakor a hitközség dísztermében búcsú ünnepélyt rendez, melyre volt tanítványait és tanítgyarátait meghívja.

A hódásghai tisztviselő otthon a mult vasárnapon a Hódásghoz közel fekvő karavukovai felső erdőben tagjai és vendégei szórakoztatására és mulattatására egész napon át mulatságot rendezett. A közös ebédnél mintegy 160 felnőtlt állt asztal mellett, a délután folyamán pedig körülbelül hatszázan gyönyörködtek az „otthon” dalosai énekében; célba lövöldöztek, versenyt futottak. Ugy a jó céllövők mint az egyéb versenyekben nyertesek szép emléktárgyjában résztültek.

Tornavizsgálat és tornaverseny. A zombori kir. főgimnázium tornavizsgálata és versenye június hó 21-én tartatott meg. Lefolyása a következő volt: a) Indulás d. u. 1/2 órákor az állami főgimnáziumból zászló alatt, zeneszó mellett a tanári kar kíséretében. b) Felvonulás a játékterre; felállítás oszlopokba; himnusz. c) Szabadgyakorlatok vezényszó nélküli barangjelzéssel. d) Szabadgyakorlatok: 1. A két első osztály osztálytornázása korláton és lovon; 2. A II-VII. osztály csapatornázása az összes szerek és atletikai gyakorlatok. e) Egyéni versenyek. Győztesek: 1. A póznamászásban: Steiner Gyula II. o., Mándits János III. o., Kepes Andor IV. o. mint első; Berényi Jenő II. o., Guczunya János III. o., Rittinger Rezső IV. o. mint második. 2. A kötélmászásban: Konyovits János III. o., Popovits Milorád IV. o., mint első; Bruck Sándor III. o., Kepes Andor IV. o., mint második. 3. A függészkedésben: Nikolits Péter V. o., Speizer Nándor VI. o., mint első; Reviczky István V. o., Pálits János VI. o., mint második. 4. A futásban, még pedig a 60 méteres futásban: Városy György II. o., Preszly István III. o., Guczunya János III. o., Svraka Ferenc IV. o., mint első; Steiner Gyula II. o., Bozsánszky József III. o., Mándits János III. o., Kiss János IV. o., mint második. A 120 méteres futásban Rittinger Rezső IV. o., mint első; Dobos Miklós V. o., mint második. A 150 méteres futásban Kubesch István VI. o., Treer János III. o., mint első; Krizsák Ádám VI. o., Mikoscvits Dezső VII. o., mint második. 5. A 80 méteres futásban falahokon: Preszly Károly VI. o., mint első; Schumacher Ödön VI. o., mint második. 6. A súlydobásban: Tóth László VII. o., mint első; Kubesch István VI. o., mint második. 7. A magasugrásban: Csávosi Sándor V. o. és Csávosi László VII. o. mint első; Kiss János IV. o. és Pálits János VI. o., mint második. 8. A diszkoszvetésben: Krizsák Ádám VI. o., mint első és Tóth László VII. o., mint második. A verseny többi számai: a kötélluzás, a távolugrás, a rudugrás, valamint a játékok és a katonai rendgyakorlatok a szaladó eső miatt elmaradtak. A vallás- és közoktatási minisztérium által előadott ezüst- és bronzérmeken felül a tornázásban és a versenyekben kiváló tanulók jutalomdíjakat is kaptak. Györfly Géza pénzügyigazgató és jury elnök 1 drb 10 koronás aranyát kapta Nikolits Péter V. o.; dr. Zakó István országgyűlési képviselő és jury tag 1 drb 20 koronás aranyát Tóth László VII. o.; Fernbach Péter országgyűlési képviselő ur 1 drb 20 koronás aranyát kapta Csávosi Sándor V. o., ugyanannak 1 drb 10 koronás aranyát Preszly Károly VI. o., ugyanannak 1 drb 10 koronás aranyát Pálits János VI. o., a zombori Sportegylet két drb 10 koronás aranyát kapták: Treer János VII. o. és Krizsák Ádám VI. o. tanulók. Az igazgatóság a nemesszivő adakozóknak kifejezte az intézet hálás köszönetét.

Még csak pár szót kívánunk hozzáfűzni ehhez a tudósításához. Ugy magunk, mint a közönség is teljesen meg volt elégedve ifjainknak az egyes versenyszámokban tanúsított ügyességével és haladásával, legalább bizonyítja ezt a versenyen résztvevő nagyközönség is. Csak pár kifogásolni valót találtunk az egyéni versenyek rendezésében, ugyanis talán az egy kötélmásztást és a súlydobást kivéve, az összes többi egyéni versenyek a hölgyközönség részére fentartott tribünöktől igen távol folytak le, úgy hogy abból a tribünön teljesen megtöltött hölgyközönség-vajmi keveset látott s pláne az egyes futásoknál a végeredményt egyáltalán nem kísérhette a tribün előtti tért elálló nagy tömeg miatt figyelemmel. A másik kifogásolni valónk, amit lapunk egyik tudósítója ott a helyszínen is megjegyzett mára rendezőség és a zsüri egyaránt tagjának, hogy az olyan esetleg életveszélyes is járó versenyt, mint pl. a diszkoszdobás nem lett volna szabad egyáltalán megtartani, ha a rendezőségnek és illetve a rendőrségnek nem állott módjában a közönség testi épségét kellő óvintézkedésekkel, pl. kordon buzásával megóvni; így történhetett meg csak aztán, hogy a többek közül egyik irányt tévesztett diszkosz hosszú repülés után egy pékinas kosarába szállt le. Hiszünk, hogy a rendezőség jövőre megszívlelt már az itt elmondottakat s több figyelmet fog tanúsítani az érdeklődő közönség iránt.

Vasutjegy a menyországra. Megható eset történt a napokban a verbázi vasuti állomáson. Egy kis leányka állított a pénztárhoz, letett 40 fillért és egy vasuti jegyet kért a menyországra. A kis leányka anyja ugyanis meghalt és anyjának halála után nagynénjénél élt. Hasztalan volt a csitítás, a kis lányt nem lehetett megvigasztalni. Csak akkor kezdett elcsendesedni, mikor elhitte, hogy édes anyja a menyországra utazott. Ettől fogva félre rakogatta a testvérétől cukorra kapott krajcárokat, míg nem 40 fillérre tett szert. Ezzel aztán édes anyja után akart utazni.

Lótenyésztési jutalomdíj-osztás. A vármegyei gazdasági egyesület — a mint azt lapunk egyik múlt számában közöltük — július hó 6-án Ó Bécen lótenyésztési jutalomdíj-osztást rendez. Pályázhat minden Bács-Bodrogh vármegyei, Baja, Szabadka, Zombor és Újvidék városi tenyésztő, ha bélyegtelen hatósági bizonyítvánnyal igazolja, hogy az egy évnél fiatalabb csikóval bemutatott anyakancsa, a csikó születése előtt már a sajátja volt, illetőleg, hogy az elővezetett három éves kancsai, 1—2 éves méncsikó és mén az ellés idejében birtokában volt kancától származik és általa neveltetett. Az elővezetett lovak megbírást, valamint az odaítélt díjak kiosztását a gazdasági egyesület bizottsága eszközözi. A lovak összeírása után utólagosan jelent kezök a pályázatban nem vehetnek részt. A bírálat és a díjak kiosztása az összeírás után történik. A díjak pénzbeliek (aranyban) és oklevelek. Pénzbeli díjazásban a kisgazdák részesülnek, míg a tehetősebb tenyésztők csak oklevél kitüntetésre számíthat. A díjakat a földmívelésügyi miniszter adja. Díjak: I. Sikertelt szopós vagy egy évesnél fiatalabb csikóval bemutatott anyakancsok számára, melyek jól állott, erőteljes állapotban vannak és a jó tenyészkaucák kelleivel bírnak: 1. díj 80 korona, 2. díj 60 korona, 3. díj 40 korona, 4. díj 20 korona, 5. díj 10 korona. II. Három éves kancsai, 1—2 éves méncsikó, melyek kitűnő tenyészképességet ígérnek: 1. díj 60 korona, 2. díj 40 korona, 3. díj 20 korona, 4. díj 10 korona. III. Egy és két éves kancsai, 1—2 éves méncsikó számára: 1. díj 40 korona, 2. díj 20 korona, 3. díj 10 korona, 4. díj 5 korona. IV. Egy és két éves méncsikó számára: 1. díj 50 korona, 2. díj 30 korona, 3. díj 10 korona. V. Három évesnél idősebb mének számára: 1. díj 50 korona, 2. díj 30 korona, 3. díj 10 korona.

Marha- és rózsakiállítás. Egy régi jó angol barátom látogatott meg a napokban, kinek látására nagyon megörültem, mert már régen láttam őt. Természetesen a kölesönös örvendezés befejeztével az első kérdés az volt, hogy hogy került ő erre a vidékre. Az én jó barátom elmondta, hogy ő különlegességek gyűjtésére adta a fejét és hogy a világ összes speciálisait mohón gyűjtve, azokból egy nemzetközi gyűjteményt szándékozik a világnak bemutatni. Első sorban komikusnak tetszett ez a nyilatkozat, de miután láttam azt a komolyságot, a melylyel ezt előadta és miután ismerem barátomat arról az oldaláról, hogy még életében soha sem nevetett, tréfát pedig még egyáltalában nem űzött, titkon magamban mosolyogtam ugyan, de nyíltan nagyon komoly képet vágtam. Tettetett komolyságom azonban a csodálkozás tető fokára hágott, midőn a beszélgetés folyamán angol barátom nem remélt tájékozottsággal említette tanulmányainak tárgyait: a sokak költészetet, a csónoplyai zeneéleletet, a zombor-deáki vasuti politikát, a sztpári nép szerepét az igazságszolgáltatás terén, a sztansitaiak spanyol hajlamát és a bácskaiak szerepét a száraz világ folyadékának felszívása terén stb. Erre már mosolyomat el nem rejtettem, noha mindaz igaz, amit a barátom tanulmánya tárgyává tett és alkalmas is arra, hogy a tapasztalatok tárházában állandóan közszemlére kitétessek, de mégis a kíváncsiság furdalta az oldalamat és igyekeztem megtudni, hogy honnan tudja a távol élő angol barátom ezeket a specialitásokat, a melyekről ugyan nekem is volt és van tudomásom, de tanulmány tárgyává még sem tettem, azon egyszerű oknál fogva, mert ezeket, miután itt nevelkedtem, egészen természetesen találtam. De az én angol barátom mindezeket azzal a komolysággal, amellyel a beszélgetés kezdődött, mondta el és azzal a hidegvérrel is válaszolt, hogy ő ezeket a világ összes lapjaiból, melyeket naponta olvas, bűngészte ki. Önkéntelenül kérdeztem, hogy a Bácskát is tartja, illetve olvassa-e, mire bólintólag intett, hogy igen, de hozzá tette, hogy a legutóbbi számot még nem olvasta, mire én készségesen oda nyújtottam az asztalon lévő „Bácskát” és szivarra rágyújtván, szemléltet az olvasó komoly angol arcát. Egyszerre csak pokoli báhata hangzik el, az angol barátom, a kit még soha életemben nevetni, legkevésbé pedig bango-san kacagni nem volt szerencsém, legnagyobb ámulatomra habotálni kezd és leteszi a „Bácskát”. — Mi az? — kérdeztem majdnem zavarodottan, mit nevezsz? — Na hallod, na ballod... — Mit? mi az? — No ijjet se pipált Európa... — Mit? Beszélj már! — Hát sok mindent láttam, hallottam és tapasztaltam, de ilyet még nem: marha és rózsakiállítás Hód-sághon, ezt megnezem. — Milyen nép lakik Hód-sághon? — Német, mondok — és a németől sok minden kitelik, de ilyen csak a hód-sághi némettől!

Jules Flamme.
Mezőgazdasági kiállítás. A Délvidéki földművelők gazdasági egyesülete f. é. szeptember hó 7-én és 8-án Lovrin községben mezőgazdasági kiállítást rendez. A kiállítás három fő- és több alcsoportra oszlik. Lesz szarvasmarha-, ló- és baromfi kiállítás, továbbá szőlő-, bor-, gyümölcs- és kertészeti kiállítás, ugy mezőgazdasági gép- és eszközkiallítás. Minden csoportban lesz díjazás, mely löversenyre fog vezetni. Bejelentő iver vármegyei gazdasági egyesületünk titkári hivatalában kaphatók.

Léghajók. Bács-Kereszter felett folyó hó 24-én reggel 7 óra 30 perckor egy léghajó reptül el déli irányban, a hajó mintegy 15 percig volt látható, aztán eltűnt. Ugyanezt a léghajót látták Torzsán reggel 8—9 közt, irányva délkelet felé.

Telopes csöndélet. Hires verekedő hírében áll Apatintelepen Nagy Mihály, akit csak nemrég felholtra vertek. Vasárnap még ennél is rosszabbul járt, mert Dudás János ugyancsak mesteri bicskáját vitt végbe rajta. Belemártotta Nagy Mihályba bicskáját tövig és egy szakértő ügyességével megforgatta benne. Az áldozat élet halál közt lebeg, a vizsgálat folyik.

Felölös szerkesztő:
Dr. BALOGHY ERNŐ.
köz- és váltó-ügyvéd.
Laptulajdonos és kiadó:
BITTERMANN NÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

650 szám.
1902.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. e. 102. §-a értelmében ezenel kézhírré teszi, hogy a zombori kir. járásbíró 1901. évi V. 1562. számú végzése következtében dr. Gombos Ignác zombori lakos ügyvéd által képviselt Povischil és Kaiser eszéki cég javára Scherer Ferenc zombori lakos ellen 526 kor. és járuléki erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 3690 koronára becsült különféle butorárúkból álló ingóságok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a zombori tek. kir. járásbíró V. 1562/10. 1901. számú végzése folytán 196 kor. 55 fill. hátralékos tőkekövetelés, ennek 1902. május 22. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 15 kor. 80 filléren bíróilag már megállapított költségek erejéig Zomborban adós üzletében leendő eszközölésére 1902. évi július hó 5-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozik oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. e. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adni.

Kelt Zomborban, 1902. évi június hó 10-én
Styrum Mór,
kir. bír. végrehajtó.

Helyi képviselők
kerestetnek Zomborban — Bács-megye városaiban és községeiben, akik egy versenyképes életbiztosító társaság részére működni óhajtanak. Ajánlatok kéretnek „Keresetforrás” cím alatt e lap kiadóhivatalához. 3—1

2768. sz.
árv. 1902.

Árverési hirdetmény.

Bács-Bodrogh vármegye árvaszéke részéről ezenel közbírré tételük, hogy **folyó évi július hó 13-án reggel 10 órakor Čacinci községben** magán a birtokon (a vasuti állomás mellett) bíróságon kivüli önkéntes árverés útján eladotnak az alábbi feltételek mellett a következő ingatlanok:

1. Eladotnak nyilvános szóbeli árverés útján örök áron: a čacinci 9. sz. tjkvben felvett 3774 kat. hold 609 □ ölnyi ingatlanokból a kiskoru Merkel Károly és Ferdinándot megillető 29/48 ad résznek 2/3 része, nemkülönben a pištana gornjei 34. sz. tjkvben felvett 1808 kat. hold 375 □ ölnyi ingatlanokból ugyanezen kiskorukat megillető 29/48 résznyi eddig természetben fel nem osztott jutalékok együttesen és egyszerre az azokra bekebelezett özvegyi haszonélvezeti jog egyidejűleges törlése mellett, úgy amint azok az említett telekjegyzőkönyvekben a kiskoruk javára bejegyezve vannak és a terményiségért való minden szavatosság nélkül. Eladók azért sem vállalnak szavatosságot, hogy vevők a tulajdonközösség megosztása esetén a közös ingatlanok mely részét és hol kapják.

2. A kikialtási ár mindkét ingatlanra nézve egy összegben 175,200 koronában állapítatik meg, melyen alul az ingatlanok el nem adotnak. Az árverezni szándékozik tartoznak ezen kikialtási árnak 10% át vagyis 17,520 koronát készpénzben vagy törvényben megállapított bánáptenzúll elfogadható érték papirokban az árverés megkezdése előtt bánáptenzúll letenni. Vevőnek az fog tekintetni, aki a legmagasabb ajánlatot teszi. Az árverés befejezése, illetve a legmagasabb ígért leltése után utóajánlat nem tehető.

3. Vevő, illetve a legmagasabb ajánlatot tevő köteles a vételárnak a bánáptenzúll felül maradó résznek felül az árverés gyámhatósági jóváhagyásától számított 15 nap alatt, másik felet pedig a kiskoru tulajdonosok t. és t. gyámjával megkötendő szerződés gyámhatósági jóváhagyásától számított 15 nap alatt Bács-Bodrogh vármegye árvaszéke részéről is inkább befizetni, mivel ellenesetben bánáptenzúll elvesztése mellett a visszatartandó bánáptenzúll felhasználásával vevő kárára és veszélyére újabb árverés fog tartatni. Vevőt terhelik az árverés körüli felmerülő összes költségek és kiadások.

4. Vevő azon nappal lép az ingatlanok birtokába, melyen a jelen árverési feltételek alapján megtartandó árverés eredményeként a kiskoruk t. és t. gyámjával megkötendő szerződés gyámhatóságilag jóváhagyatik és a vételár teljesen lefizetetik s a jóváhagyandó szerződés alapján fog a telekkönyvi tulajdonjog a vevő által az ingatlanokra bekebeleztetni. Vevőt terhelik az átiratással járó összes költségek és az átiratási illeték, egyszerűsmond a birtokba vétel napjától az összes adók és egyéb közzterhek, azonban a szerződés jóváhagyása esetén őt illetik az árverés napjától fogva az ingatlanok haszna is.

5. A fent körülmint összingatlanokra a jelzálog hitelbank javára 110,000 korona és járuléki erejéig bekebelezett törlesztéses jelzálogkölesönből az árverés, illetőleg a szerződésnek gyámhatósági jóváhagyása idején még feálló, a kiskorukat jutaléknk aránya szerint terhelő hátraléka az ingatlanokon további teherként meghagyható, — mely esetben ezen összeg a vételár fenti második felébe betudatik; ezen most körülmint teher törlésevel járó költségek vevőket terhelik.

6. Vevőre az egyszer megtett ajánlat minden esetre kötelező s amennyiben kötelezettségét nem teljesítené vagy késedelmes volna, aláveti magát a zombori kir. járásbíró előtt a sommás eljárásnak; míg eladókra nézve az ügyel csakis annak gyámhatósági jóváhagyása után lesz kötelező.

Megjegyeztetik imitt, hogy az 5572 hold 858 □ ölnyi összingatlanból mintegy 400 hold mezőgazdasági mivélés alatt áll — a többi erdő; hogy az összingatlanok faállományának szakértői becsértéke 1.035,542 koronát, a 400 holdnyi mezőgazdaságilag mivel résznek szakértői becsles szerinti értéke pedig 80,000 koronát tesz ki; hogy a čacinci ingatlan erdőrészenek teljes kiirtására a horvát tartományi kormány az engedélyt már megadta, míg a pištana gornjei ingatlan továbbra is feltétlenül erdőgazdaságilag kezelendő; hogy a čacinci ingatlan a lapályban fekszik, azt műt szeli át és közvetlenül közelében magán a birtokon vasuti állomás van, míg a pištana gornjei előbből mintegy 18—20 kilométernyire hegyen fekszik.

Végül megjegyeztetik, hogy a közelebbi feltételek, szakértői becslések és egyéb ügyiratok dr. Frank Mihály árvaszéki elnökhelyettes hivatalos helyiségében (megyeház II. em.) a hivatalos órák alatt bármikor és az árverést megelőző napon a helyszínen bárki által betekinthetők.

Zombor, Bács-Bodrogh vármegye árvaszéke 1902. évi június hó 16-ik napján tartott tanácsüléséből.
SCULTÉTY FERENC,
elnök.